

§ 3. 1. Ekwiwalent wypłaca zakład pracy, zaliczając go na poczet składek na ubezpieczenia społeczne.

2. Wypłata ekwiwalentu powinna być dokonywana w terminach określonych w § 8 uchwały.

§ 4. Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych określi w drodze instrukcji sposób i tryb rozliczeń zakładu pracy z tytułu wypłaconych ekwiwalentów.

§ 5. 1. W razie przejścia pracownika z zakładu pracy gospodarki nie uspołecznionej do jednostki gospodarki uspołecznionej jednostka ta wypłaca do końca pierwszego półrocza kalendarzowego zamiast ekwiwalentu przejściowy dodatek mieszkaniowy w wysokości ostatnio pobieranego ekwiwalentu. W dalszych okresach wysokość przejściowego dodatku mieszkaniowego uzależniona jest od wysokości uzyskiwanych zarobków, przy czym zarobkiem bazowym (§ 9

ust. 3 uchwały) jest w tym wypadku zarobek osiągnięty w pierwszym półroczu pracy.

2. W razie przejścia pracującego z jednostki gospodarki uspołecznionej do zakładu pracy gospodarki nie uspołecznionej zakład pracy wypłaca ekwiwalent w wysokości ostatnio pobieranego przejściowego dodatku mieszkaniowego z zastosowaniem korekt tego ekwiwalentu zgodnie z § 10 ust. 2 uchwały.

§ 6. Zakład Ubezpieczeń Społecznych rozlicza wypłacone ekwiwalenty z przydzielonych na ten cel kredytów budżetu centralnego.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1965 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: w z. *A. Firganek*

246

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 6 sierpnia 1965 r.

w sprawie zasad i trybu wypłaty ekwiwalentu z tytułu podwyżki czynszów najmu za lokale mieszkalne dla osób przebywających czasowo za granicą.

Na podstawie § 10 ust. 3 uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239), zwanej dalej „uchwałą” — zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie dotyczy pracujących, którzy z powodu pełnienia obowiązków służbowych przebywają czasowo za granicą, otrzymując z tego tytułu uposażenie częściowo w walucie krajowej i częściowo w walucie zagranicznej.

§ 2. Pracującym wymienionym w § 1 przysługuje ekwiwalent z tytułu podwyżki czynszów najmu za lokale mieszkalne w wysokości i według zasad ustalonych w uchwale.

§ 3. Jeżeli w dniu 1 października 1965 r. pracujący przebywał czasowo za granicą, ekwiwalent wypłaca w walucie krajowej zakład pracy delegujący pracownika za granicę.

§ 4. Pracujący po powrocie do kraju po dniu 1 października 1965 r. otrzymuje do końca pierwszego półrocza

kalendarzowego przejściowy dodatek mieszkaniowy w wysokości ostatnio pobieranego ekwiwalentu. W dalszych okresach pracy w kraju kwota przejściowego dodatku mieszkaniowego uzależniona jest od wysokości uzyskiwanych zarobków, przy czym zarobkiem bazowym (§ 9 ust. 3 uchwały) jest w tym wypadku zarobek osiągnięty w pierwszym półroczu kalendarzowym.

§ 5. Jeżeli pracujący wyjedzie na pobyt czasowy za granicę po dniu 1 października 1965 r., otrzymuje ekwiwalent w wysokości ostatnio pobieranego w kraju przejściowego dodatku mieszkaniowego z zastosowaniem korekt tego ekwiwalentu zgodnie z § 10 ust. 2 uchwały.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1965 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

247

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 6 sierpnia 1965 r.

w sprawie zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych dla drobnych podatników.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51, poz. 300 i z 1961 r. Nr 33, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przenosi się na organy finansowe prezydiów powiatowych (miejskich w miastach stanowiących powiaty, dzielnicowych w miastach wyłączonych z województw) rad narodowych w zakresie podatku obrotowego uprawnienia określone w art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r.

o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51, poz. 300 i z 1961 r. Nr 33, poz. 166), jeżeli sprawa jest małej wagi lub szczególne okoliczności sprawy tego wymagają, a wysokość zobowiązania podatkowego nie przekroczy kwoty 1.000 zł w stosunku rocznym.

§ 2. Uprawnienia, określone w § 1. nie mają zastosowania do podatników, których dochód w stosunku rocznym przekroczy kwotę wolną od podatku dochodowego.

§ 3. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 11 maja 1960 r. w sprawie zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych dla drobnych podatników (Monitor Polski Nr 44, poz. 213).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

248

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 7 sierpnia 1965 r.

w sprawie wypłaty ekwiwalentu rencistom oraz przejściowego dodatku mieszkaniowego osobom pobierającym zasiłki z ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa.

Na podstawie § 4 ust. 4 uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ekwiwalent dla rencistów, określony w § 4 uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239), zwanej dalej „uchwałą”, przysługuje, po spełnieniu wymaganych warunków, rencistom pobierającym renty krajowe lub zagraniczne, wypłacane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych oraz Ministerstwo Komunikacji.

2. Ekwiwalent nie przysługuje rencistom pobierającym renty:

- 1) zasądzone wyrokami sądowymi z tytułu odpowiedzialności cywilnej Skarbu Państwa,
- 2) niskoprocentowe wypadkowe, wypłacane na podstawie art. 91 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97 i z 1965 r. Nr 14, poz. 98).

§ 2. Ekwiwalent wypłaca się renciście:

- 1) pobierającemu w dniu 1 października 1965 r. rentę (§ 1 ust. 1) w całości lub w części; wypłata ekwiwalentu następuje w terminach płatności renty za okres od 1 października 1965 r. w wysokości miesięcznej różnicy czynszu określonej przez wynajmującego lokal mieszkalny zgodnie z przepisami uchwały (§ 1 ust. 2),
- 2) który rozpoczął pobieranie renty po dniu 1 października 1965 r. i po tym dniu:
 - a) pobierał przejściowy dodatek mieszkaniowy; wypłata ekwiwalentu następuje w terminach płatności renty od dnia jej przyznania, nie wcześniej jednak niż od dnia zaprzestania wypłaty dodatku, w wysokości miesięcznego ostatnio pobieranego dodatku określonego w przedłożonym przez rencistę zaświadczeniu, wydanym przez zakład pracy lub inny organ, który wypłacał dodatek,
 - b) nie pobierał przejściowego dodatku mieszkaniowego, lecz wniosek o rentę zgłosił przed dniem 1 października 1965 r.; do wypłaty ekwiwalentu stosuje się zasady określone w pkt 1.

§ 3. Do renty rodzinnej przyznanej po dniu 1 października 1965 r. wypłaca się ekwiwalent w wysokości ostatnio przed śmiercią pobieranego przez pracownika przejściowego dodatku mieszkaniowego lub przez rencistę ekwiwalentu.

§ 4. W razie podziału renty rodzinnej ekwiwalent wypłaca się w całości temu spośród uprawnionych do jego pobierania, który zamieszkuje w mieszkaniu, jakie zajmował zmarły pracownik (rencista), lub dzieli się na części równe pomiędzy takich uprawnionych, jeśli jest ich kilku.

§ 5. 1. Prawo do ekwiwalentu ustaje lub ulega zawieszeniu z dniem ustania lub zawieszenia w całości prawa do renty.

2. W razie przywrócenia prawa do pobierania zawieszony renty w całości lub w części ekwiwalent wypłaca się w wysokości wypłacanej przed zawieszeniem.

3. W razie zamiany renty (np. inwalidzkiej na starczą), do nowej renty wypłaca się ekwiwalent w wysokości wypłacanej do renty, która uległa zamianie.

4. Nie wypłaca się ekwiwalentu przez okres pobytu rencisty w domu rencistów lub w innym zakładzie pomocy społecznej, jeżeli rencista nie ma na utrzymaniu członka rodziny, który z nim wspólnie zamieszkiwał i pozostaje w mieszkaniu rencisty.

§ 6. Przy ustalaniu prawa do przejściowego dodatku mieszkaniowego okresy nieobecności w pracy, za które przysługuje wynagrodzenie lub zasiłek z ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa, traktuje się na równi z okresami przepracowanymi.

§ 7. 1. Za miesiące nieobecności w pracy z powodu choroby lub połogu przysługuje dodatek (§ 6) w wysokości kwoty pobranej przez pracownika za ostatni przepracowany miesiąc bądź w wysokości skorygowanej zgodnie z § 9 ust. 5 i ust. 8 uchwały, jeśli ostatni przepracowany miesiąc jest ostatnim miesiącem półrocza.

2. Wypłata dodatku, o którym mowa w ust. 1, jest dokonywana przez zakład pracy w trybie i na zasadach określonych dla wypłaty dodatku pracującym przez okres nieobecności w pracy, za który pracownik ma prawo do wynagrodzenia lub do zasiłku z ubezpieczenia na wypadek choroby i macierzyństwa.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1965 r.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Plac: w z. *A. Firganek*